

Konsertgjengere i Oslo vil de siste årene ha lagt merke til en ung mann på vei gjennom byen med en kirsebærtrefarget ståbass. Navnet hans er Henning Hansen, og som regel er han på vei fra Cosmopolite til Mono, fra Garage til Betong, eller til Skuret og derfra videre til Dattera til Hagen. Sammen med seg har han tre andre karer; sin bror Paul Hansen, låtskriver og vokalist, gitarist Torleiv Fossum og til sist Thomas Nilsson på cello. Sammen har de spilt seg gjennom hovedstadens lysløype av små konsertscener og sakte, men sikkert arbeidet seg opp som Cortina, et band med røtter i Haugesund som drar veksler på Dylan, Springsteen, Ryan Adams og Bright Eyes så vel som No Depression-aktører som Uncle Tupelo og The Jayhawks. Kall det gjerne americana, med en vestlandsk twist.

Cortina ble født den dagen Paul en sedvanlig regntung dag i Bergen i 2000 besluttet å begynne å synge, spille og skrive låter – på én og samme dag. Med seg fikk han sin bror Henning og brødreporet Torleiv og Vegard Fossum, og etter hvert reiste guttene over fjellet og inn til Oslo. I begynnelsen ferdet Cortina på godt opptråkkede rockestier, før omstendigheter til slutt resulterte i at det tyngre elektriske uttrykket ble vraket. Sittende innerst i en krok på et nachspiel snublet de over Thomas Nilsson, som etter hvert ble overtalt til å ta med seg sin cello inn i Cortina – en cello som kommer fra Jon Mørk, far til den verdenskjente cellist Truls Mørk - samtidig som Henning i kjølvannet av dette parkerte sin bass og dro hjem til Haugesund i ens ærend etter allerede nevnte gamle kontrabass. Et nytt, mer akustisk Cortina vokste dermed fram, som etter hvert også har kommet til å inkludere både munnspill og steelgitar.

Navnet til bandet har forøvrig ingenting med gamle Ford'er å gjøre, men om "en nobel filippinsk sjøkaptein" som Paul engang fikk høre historien om da han malte husveggen til en ilandgått sjømann. Siden har den mystiske kaptein Cortina fulgt med Paul gjennom ulike faser av livet, først på russekortet og nå som av et av landets mest spennende band. Etter mye fram og tilbake har Cortina nå vært studio med produsent Mike Hartung og spilt inn brorparten av det som til høsten blir deres debutplate. Bandet ble først spottet av Vamps øyvind Staveland da Cortina spilte på Skuret i september 2006; siden har det gått slag i slag og mer eller mindre på skinner, kanskje med et lite unntak for Vegard Fossum, innlånt trommis og on-off bandmedlem fra langt tilbake i tid. Under første uke av innspillingen spilte han med sprukne trommehinner, ute av stand til å høre noe som helst. Cortinas andre forsterkning er Johannes Støle på keyboard - også født og oppvokst i sildabyen.

*Bandets lydbilde er optimistisk regnfullt, både i tekst og tone, som været i hjembyen Haugesund. Av og til kaldt regn, gjennomtrengende og hardt, men som oftest varmt og sildrende, som grått, askefarget regn som langsomt folder seg ut i rødt, fiolett og jordfarget. I Cortina er alle tings iboende bestanddel regnet, i alle fall på overflaten; det varme regnværet, det lengtende og melankolske, men også trøstende og optimistiske, den type regn som bærer håp med seg, og som finnes igjen i nydelige, lengtende spor som *In the Rain*, *Western Breeze* og *Been A Long Time*. Du tar deg i å nynne, men stopper opp og tenker etter, og slik skal det også være. I låtskriver Paul Hansens univers regjerer det melankolske og det nesten intenst iørefallende side om side, uten å låte påtrengende.*

MajorStudio 20.08.07